[1963] 2 ఎస్. సి. ఆర్. 475

1962, ఏప్రిల్, 26

ఎస్.ఎస్. గరేవాల్

v.

మెస్సర్స్. భౌరా కంకనీ కొల్లరీస్

(బి. పి. సిన్హా, సి.జె., పి: బి. గజేంద్రగడ్కర్,

కె.ఎన్.వాంచూ, ఎన్.రాజగోపాల అయ్యంగార్

మరియు టి.ఎల్. వెంకటరామ అయ్యర్, జె.జె.)

గనులు-యాక్సిడెంట్-కోర్ట్ ఆఫ్ ఎంక్వైరీ -ఖర్చులు చెల్లించాలని ఆదేశం-అర్హత లేని మొత్తం-కోర్టు, నివేదిక సమర్పించిన తర్వాత ఆ మొత్తాన్ని లెక్కించే తదుపరి ఉత్తర్వులు చెల్లుబాటు అవుతాయి- విచారణ-గనుల చట్టం, 1952 (35 ఆఫ్ 1952), ఎస్.24-మైన్స్ రూల్స్, 1955, ఆర్.22

గనుల చట్టం 1952 లోని సెక్షన్ 24 ప్రకారం భారత ప్రభుత్వం ప్రతివాది బొగ్గుగనిలో జరిగిన విపత్తుపై విచారణకు ఆదేశించింది.1955 సెప్టెంబర్ 26 న సమర్పించిన నివేదికలో యాజమాన్యం నిర్లక్ష్యం కారణంగానే ప్రమాదం జరిగిందని, అందువల్ల గనుల నిబంధనల్లోని 22 వ అధికరణ ప్రకారం విచారణ ఖర్చులను యజమానులు చెల్లించాలని ఆదేశించింది. 1955 అయితే చెల్లించాల్సిన ఖర్చుల మొత్తాన్ని నివేదికలో పేర్కొనలేదు. గనుల శాఖ చీఫ్ ఇన్స్పెక్టర్ అభ్యర్థన మేరకు సంబంధిత పక్షాలకు తగిన నోటీసు ఇచ్చిన కోర్టు న్యాయమూర్తి 1956 సెప్టెంబర్ 7 న తన ఉత్తర్వుల ద్వారా ఖర్చులను లెక్కించారు. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం ఖర్చులను మూడు కారణాలతో లెక్కిస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను సవాలు చేస్తూ ప్రతివాదులు పిటిషన్ దాఖలు చేశారు- (1) కోర్టు తన నివేదికను సమర్పించిన తర్వాత కోర్టు ఆఫ్ ఎంక్వైరీ అఫీషియోగా మారింది (అందువల్ల ఖర్చులను లెక్కించే ఉత్తర్వు జారీ చేసే అధికారం న్యాయమూర్తికి లేదు). ఈ ఉత్తర్వును వ్యయాలను నిర్ణయిస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వును పునఃసమీక్షించినట్లుగా పరిగణించాల్సి వస్తే, అది ఇప్పటికీ చెల్లదు, ఎందుకంటే ఖర్చును లెక్కించే ఉత్తర్వు జారీ చేయబడినప్పుడు ఇద్దరు మదింపుదారులు హాజరు కాలేదు మరియు విచారణతో సంబంధం లేదు కాబట్టి, న్యాయమూర్తి ఒంటరిగా ఉత్తర్వులు జారీ చేయలేరు. 1955 సెప్టెంబర్ 26 న న్యాయమూర్తి ఇచ్చిన నివేదికలో ఖర్చులకు సంబంధించిన ఉత్తర్వుల్లో తాము జోక్యం చేసుకోవడం లేదని పేర్కొంటూ రిట్ పిటిషన్ ను హైకోర్టు అనుమతించింది.

కోర్టు ఆఫ్ ఎంక్వైరీ ఇచ్చిన నివేదికలో ఆ మొత్తాన్ని లెక్కించకుండా ఖర్చులు చెల్లించాలని ఆదేశాలు జారీ చేసినప్పుడు, జోను విచారణకు నియమించిన వ్యక్తి తరువాత తన ముందు ఉంచే మెటీరియల్ లో ఖర్చులను లెక్కిస్తారు, లేకపోతే అటువంటి ఉత్తర్వులు పూర్తిగా చెల్లుబాటు కావు. కోర్టు ఆఫ్ ఎంక్వయిరీ నివేదికను తయారు చేయాల్సిన కాలపరిమితి ఏదీ నిర్ణయించబడనప్పుడు, కోర్టు ఆఫ్ ఎంక్వైరీ వాస్ నియమించిన కాలపరిమితి తప్పనిసరిగా నివేదిక సమర్పణతో ముగిసిందని చెప్పలేము మరియు ఈ కోర్ట్ ఆఫ్ ఎంక్వైరీ అఫీషియోగా మారింది.

నివేదికలో ఖర్చుల చెల్లింపు ఉత్తర్వు మాత్రమే ఉందని, తదుపరి ఉత్తర్వులు మునుపటి ఉత్తర్వు యొక్క కొలమానం మాత్రమేనని, తీర్పు ఇచ్చేటప్పుడు ఖర్చులతో డిక్రీలు జారీ చేసే కోర్టులలో ప్రతిరోజూ జరిగే దానితో సమానంగా ఉంటుందని, కోర్టులు తీర్పులో ఖర్చును లెక్కించవని పేర్కొంది. అందువల్ల 1956 సెప్టెంబర్ 7 నాటి ఉత్తర్వులను 1955 సెప్టెంబరు 26 నాటి నివేదికలో ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను పునఃసమీక్షించడంగానీ, న్యాయమూర్తి ఆమోదించే అధికారాలు లేవని భావించలేం.

ఖర్చును లెక్కించడానికి విచారణ కోర్టు న్యాయమూర్తికి స్వేచ్ఛ ఉందని, ఆ దశలో మదింపుదారులు అతనితో సంబంధం కలిగి ఉండాల్సిన అవసరం లేదని పేర్కొంది. ఈ చట్టంలోని 1 24(1) ప్రకారం, విచారణను సమర్థుడైన వ్యక్తి నిర్వహిస్తారు, మరియు విచారణ నిర్వహించడానికి వ్యక్తికి సహాయపడటానికి మదింపుదారులు నియమించబడతారు మరియు మంత్రిత్వ వ్యవస్థ స్వభావంలో ఉన్న అన్ని ఉత్తర్వులలో మదింపుదారులు అతనితో సంబంధం కలిగి ఉండాల్సిన అవసరం లేదు మరియు ఖర్చుల లెక్కింపును మంత్రిత్వ స్వభావం కలిగిన ఉత్తర్వుగా పరిగణించాలి.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 526/59.

1958 మార్చి 3 న పాట్నా హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీల్ చేశారు. 1956 నాటి కేసు నెంబరు 94 క్యూ.

పిటిషనర్ తరఫున బి.కె.ఖన్నా, పి.డి.మీనన్ వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతివాదుల కోసం పి.కె.ఛటర్జీ.

1962. ఏప్రిల్ 26. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

వాంచూ, జె.- ఇది పాట్నా హైకోర్టు తీర్పుపై స్పెషల్ లీవ్ చేసిన అప్పీలు. ప్రస్తుత ప్రయోజనాలకు అవసరమైన సంక్షిప్త వాస్తవాలు ఇవి. ధన్ బాద్ జిల్లాలో అర్లాబాద్ బొగ్గుగని అని పిలువబడే ఒక బొగ్గుగని ఉంది, దీనిలో ప్రతివాదులు యజమానులు. 1955 ఫిబ్రవరి 5 న బొగ్గుగనిలో జరిగిన ప్రమాదంలో 52 మంది ప్రాణాలు కోల్పోయారు. తత్ఫలితంగా, భారత ప్రభుత్వం ఈ విపత్తుపై గనుల చట్టం, 1962 యొక్క నం.35 లోని సెక్షన్ 24 ప్రకారం విచారణకు ఆదేశించింది (ఇకపై దీనిని చట్టం అని పిలుస్తారు). జస్టిస్ బి.పి.జమువార్, ఆయనకు సహకరించేందుకు ఇద్దరు వ్యక్తులను అసెసర్లుగా నియమించారు. 1955 సెప్టెంబర్ 26 న విచారణ కోర్టు సమర్పించిన నివేదిక 1955 డిసెంబర్ 17 న ప్రచురితమైంది. విచారణ ఖర్చులను యథాతథంగా చెల్లించేలా యాజమాన్యాన్ని ఆదేశించాలా అనే ప్రశ్న కోర్టు ముందు తలెత్తింది. గనుల నిబంధనలు, 1955 లోని 22 వ అధికరణ ప్రకారం (ఇకపై దీనిని రూల్స్ అని పిలుస్తారు) "యాజమాన్యం నిర్లక్ష్యం లేదా నిర్లక్ష్యం కారణంగా ప్రమాదం జరిగిందని విచారణ కోర్టు కనుగొంటే, విచారణ ఖర్చులలో మొత్తం లేదా ఏదైనా భాగాన్ని కోర్టు నిర్దేశించిన సమయంలో చెల్లించాలని కోర్టు గని యజమానులను ఆదేశించవచ్చు. యాజమాన్యం నిర్లక్ష్యం వల్లే ప్రమాదం జరిగిందని, అందువల్ల విచారణకు అయ్యే ఖర్చును యజమానులు చెల్లించాలని కోర్టు తన నివేదికలో పేర్కొంది. అయితే చెల్లించాల్సిన ఖర్చుల మొత్తాన్ని 1955 సెప్టెంబర్ 26 నాటి నివేదికలో పేర్కొనలేదు.

1956 జూలై 27 న గనుల శాఖ చీఫ్ ఇన్స్పెక్టర్ జస్టిస్ జమువార్ను ఖర్చుల మొత్తాన్ని పేర్కొనాలని, వాటిని చెల్లించాల్సిన విధానం, ఎంత గడువులోగా చెల్లించాలో నిర్ణయించాలని కోరారు. ఆ తర్వాత సంబంధిత పక్షాలకు నోటీసులు జారీ చేయబడ్డాయి మరియు 1956 సెప్టెంబరు 7 న, శ్రీ జస్టిస్ జమువార్, తీర్పు వెలువడిన తేదీ నుండి రెండు నెలల్లో విచారణ ఖర్చుల కింద రూ.17,778/2/- యజమానులను చెల్లించాలని ఆదేశించారు. 1956 సెప్టెంబర్ 7 నాటి ఉత్తర్వులను సవాలు చేస్తూ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద ప్రతివాదులు పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. కోర్టు నిర్దేశించిన గడువులోగా విచారణ ఖర్చుల్లో మొత్తం లేదా కొంత భాగాన్ని చెల్లించాలని యజమానిని ఆదేశించే అధికారాన్ని నిబంధనల్లోని 22 వ అధికరణ కోర్టుకు కల్పించిందని అందులో పేర్కొన్నారు. అయితే ఈ కేసులో జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను మూడు కారణాలతో సవాలు చేశారు. మొదటిది 1955 సెప్టెంబర్ 26 న తన నివేదికను సమర్పించిన తర్వాత విచారణ కోర్టు అఫీషియోగా మారిందని, అందువల్ల 1959 సెప్టెంబర్ 7 నాటి ఉత్తర్వుకు జస్టిస్ జమువార్ కు ఎలాంటి అధికారాలు లేవని పేర్కొన్నారు. 1956 సెప్టెంబర్ 7 నాటి ఉత్తర్వులను 1959 సెప్టెంబర్ 26 నాటి ఉత్తర్వులను పునఃసమీక్షగా పరిగణిస్తే అది చెల్లదని, టీ కోర్టులో రివ్యూ అధికారం లేదని వాదించారు. చివరగా, 1956 సెప్టెంబరు 7 నాటి ఉత్తర్వు జారీ చేసినప్పుడు, మదింపుదారులు హాజరు కాలేదని, విచారణతో సంబంధం లేదని కోరారు. జస్టిస్ జమువార్ ఒక్కరే ఈ ఉత్తర్వును జారీ చేయలేకపోయారు. ఈ మూడు వాదనలను స్వీకరించిన హైకోర్టు 1955

సెప్టెంబర్ 26 న జస్టిస్ జమువార్ తన నివేదికలో ఖర్చులకు సంబంధించిన ఉత్తర్వుల్లో జోక్యం చేసుకోవడం లేదని పేర్కొంటూ రిట్ పిటిషన్ ను అనుమతించింది. హైకోర్టు ఇచ్చిన ఈ ఉత్తర్వులను మా ముందు సవాలు చేస్తున్నాం.

1955 సెప్టెంబర్ 26 నాటి నివేదిక తర్వాత విచారణ కోర్టు అఫీషియోగా మారినందున, 1956 సెప్టెంబర్ 7 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా ఖర్చులను అంచనా వేయడానికి జస్టిస్ జమువార్ కు అవకాశం లేదని ప్రతివాదుల తరఫున ప్రధాన వాదన: ఈ ప్రధాన వాదనను విచారించే ముందు హైకోర్టు ముందు చేసిన ఇతర రెండు సమర్పణలను క్లుప్తంగా పరిష్కరించాలనుకుంటున్నాము. ఈ వాదనల్లో మొదటిది 1957 సెప్టెంబర్ 7 నాటి ఉత్తర్వు సమీక్ష ఉత్తర్వు అని, విచారణ కోర్టుకు ఇచ్చే సమీక్షా అధికారం లేనందున. ఆ ఉత్తర్వులు జారీ చేసే అధికారం జస్టిస్ జమువార్ కు లేదు. 1956 సెప్టెంబర్ 7 నాటి ఉత్తర్వులను సమీక్ష ఆర్డర్ అని అనలేమని చెబితే సరిపోతుంది. విచారణ ఖర్చులను యజమానులు చెల్లించాలని 1955 సెప్టెంబర్ 26 నాటి నివేదికలో పొందుపరిచారని, అయితే దానిని లెక్కించలేదని మేము ఇప్పటికే ఎత్తి చూపాము. 1956 సెప్టెంబర్ 7 నాటి ఉత్తర్వు ప్రకారం ఖర్చుల మొత్తాన్ని లెక్కించడమే పని. కాబట్టి, ఈ ఉత్తర్వును 1955 సెప్టెంబరు 26 నాటి నివేదికలో ఇచ్చిన ఉత్తర్వుల సమీక్షగా లేదా ఏదైనా వైవిధ్యంగా పరిగణించలేము. 1955 సెప్టెంబర్ 26 నాటి నివేదికలో ఖర్చుల చెల్లింపునకు సంబంధించి ఎలాంటి ఉత్తర్వులు ఇవ్వకపోతే పరిస్థితి మరోలా ఉండేది. అలాంటప్పుడు నివేదికలో ఖర్చులకు సంబంధించి అన్ని ఉత్తర్వులు జారీ చేయడంలో వైఫల్యాన్ని పునఃసమీక్షించే ఉత్తర్వు అని ప్రతివాదులు వాదించే అవకాశం ఉంది. కానీ నివేదికలోనే ఖర్చుల చెల్లింపు ఆర్డర్ ఉన్నప్పుడు, ఇంటర్ ఆర్డర్ కేవలం ఆ ఉత్తర్వు యొక్క కొలమానం మాత్రమే మరియు ఖర్చులతో డిక్రీలను జారీ చేసే కోర్టులలో ప్రతిరోజూ జరిగే దానితో సమానంగా ఉంటుంది. తీర్పు ఇచ్చేటప్పుడు కోర్టులు తీర్పులో ఖర్చులను లెక్కించవు. ఈ లెక్కింపు తరువాత కోర్టు కార్యాలయంలో జరుగుతుంది మరియు దాని గురించి ఏదైనా వివాదం ఉంటే కోర్టు ఆ వివాదాన్ని పరిష్కరిస్తుంది మరియు తరువాత డిక్రీ లేదా తుది ఉత్తర్వులో ఖర్చును కలుపుతుంది. ప్రస్తుత కేసులో జరిగినది కూడా అలాంటిదేనని, 1956 సెప్టెంబర్ 7 న జస్టిస్ జమువార్ ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో ఉత్తర్వు అనలేమని పేర్కొన్నారు. దానిని ఆమోదించే అధికారం తనకు లేదని సమీక్షిస్తాడు. కాబట్టి ఈ పద్దు కింద వాదన విఫలం కావాలి.

1956 సెప్టెంబర్ 7 నాటి ఉత్తర్వు చెడ్డదని, ఎందుకంటే ఈ ఉత్తర్వు జారీ చేసినప్పుడు జస్టిస్ జమువార్ తో ఇద్దరు మదింపుదారులకు సంబంధం లేదని, సెక్షన్ 24 (ఐ) ప్రకారం విచారణ కోసం నియమించిన సమర్థుడైన వ్యక్తి ద్వారా విచారణ జరుగుతుందని, విచారణ జరిపేందుకు నియమించిన వ్యక్తికి సహాయపడటానికి మదింపుదారును నియమిస్తారని చెబితే సరిపోతుంది. అయినప్పటికీ, విచారణ నిర్వహించే వ్యక్తి అలా చేయడానికి నియమించబడిన వ్యక్తి మరియు మా అభిప్రాయం ప్రకారం మదింపుదారులు మంత్రిత్వ ఉత్తర్వుల స్వభావంలో ఉన్న అన్ని ఉత్తర్వులలో అతనితో సంబంధం కలిగి ఉండాల్సిన అవసరం లేదు మరియు ఖర్చుల లెక్కింపును మంత్రి స్వభావం కలిగిన ఉత్తర్వుగా పరిగణించాలి. 1955 సెప్టెంబర్ 26 న నివేదిక తయారు చేసినప్పుడు జస్టిస్ జమువార్ తో అనుబంధం ఉందని, విచారణ ఖర్చులను యజమానులు చెల్లించాలని ఆదేశించడం వివాదాస్పదం కాదన్నారు. ఖర్చుల చెల్లింపు, యాక్సెసరీలకు సంబంధించిన విచారణ కోర్టు ఆదేశాలే మా అభిప్రాయం. తరువాతి ఉత్తర్వు కేవలం కొలమానం మాత్రమేనని, యాక్సెసరీలను కూడా ముడిపెట్టాల్సిన అవసరం లేదని మా అభిప్రాయం, ఎందుకంటే ప్రమాణీకరణ క్రమం ఇంచుమించు మంత్రి స్వభావాన్ని కలిగి ఉంటుంది మరియు విచారణ నిర్వహించడానికి నియమించబడిన వ్యక్తిచే చేయబడింది. 1956 సెప్టెంబర్ 7 నాటి ఉత్తర్వును జస్టిస్ జమువార్ మాత్రమే జారీ చేశారని, మదింపుదారులు ఆయనతో సంబంధం కలిగి లేరనే వాస్తవం చెల్లదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము, ఎందుకంటే 1956 సెప్టెంబరు 26 నాటి నివేదికలో విచారణ ఖర్చులను యజమానులు చెల్లించాలని ఆదేశించిన ఉత్తర్వును అమలు చేయడం మరియు ఆ క్రమంలో మదింపుదారులు సంబంధం కలిగి ఉన్నారు. కాబట్టి ఈ నెత్తిన వాదన కూడా విఫలం కావాలి.

1955 సెప్టెంబర్ 26 న నివేదిక తయారు చేసినప్పుడు విచారణ కోర్టు అఫీషియోగా మారిందని, ఆ తర్వాత ఖర్చులను లెక్కిస్తూ జస్టిస్ జమువార్ ఎలాంటి ఉత్తర్వులు జారీ చేసే అవకాశం లేదని ప్రతివాదుల తరఫున లేవనెత్తిన ప్రధాన

వాదనకు ఇది అడ్డం పడుతోంది. విచారణ కోర్టు నివేదికను సమర్పించడానికి కాలపరిమితి నిర్ణయించకపోవడం ఇప్పుడు వివాదానికి తావివ్వడం లేదు. అందువల్ల, విచారణ కోర్టును నియమించిన కాలపరిమితి 1955 సెప్టెంబర్ 26 తో ముగిసిందని చెప్పలేము, కాబట్టి ఆ రోజున విచారణ కోర్టు అఫీషియోగా మారింది. 1955 సెప్టెంబర్ 26 న ఈ కేసులో విచారణ కోర్టు తన నివేదికను సమర్పించినప్పుడు విచారణ ఖర్చులను యజమానులే చెల్లించాలని ఆదేశించి, విచారణ జరిపే వ్యక్తి తర్వాత ఖర్చులను లెక్కిస్తారని, ఆ తర్వాత ఖర్చులను లెక్కించడానికి విచారణ జరిపేందుకు నియమించిన వ్యక్తికి అవకాశం లేదని వాదించడానికి వీల్లేదు. అయితే ఈ కేసులో ఖర్చులు యజమానులే చెల్లించాలని కోర్టు ఆదేశించినప్పటికీ, చెల్లించాల్సిన ఖర్చులను విచారణ జరిపేందుకు నియమించిన వ్యక్తి తర్వాత లెక్కిస్తారని నివేదికలో పేర్కొనలేదని, అది నిస్సందేహంగా నిజమేనని అంటున్నారు. అయితే 1955 సెప్టెంబర్ 26 న ఇచ్చిన నివేదికలో విచారణ ఖర్చులు చెల్లించాలని యజమానులను ఆదేశించిన ఉత్తర్వుల్లో ఏముందో చూడాలి. యజమానులు ఖర్చులు చెల్లించాలన్నదే కోర్టు ఉద్దేశమని స్పష్టమవుతోంది. సాధారణంగా ఆ దశలో విచారణలో చేసిన ఖర్చులను లెక్కించడం సాధ్యం కాకపోవచ్చు, నివేదిక సమర్పించిన తర్వాత సాధారణంగా ఖర్చుల లెక్కింపు జరుగుతుంది. అందువలన విచారణ కోర్టు ఆ ఖర్చులను యజమానులే చెల్లించాలని ఆదేశించినప్పుడు, విచారణ జరిపేందుకు నియమించబడిన వ్యక్తి తరువాత అవసరమైన సామాగ్రిని తన ముందు ఉంచిన తరువాత ఖర్చులను లెక్కించే అంతరార్థాన్ని కలిగి ఉన్నారని మనకు స్పష్టంగా అనిపిస్తుంది. ఈ కేసులో సరిగ్గా ఇదే జరిగింది. యజమానులు ఖర్చులు చెల్లించాలని విచారణ కోర్టు ఆదేశించడంతో గనుల శాఖ చీఫ్ ఇన్స్పెక్టర్కు వివరాలు తెలియడంతో ఖర్చులను లెక్కించాలని ఆయన దరఖాస్తు చేసుకోగా జస్టిస్ జమువార్ ఆ మేరకు ఉత్తర్వులు జారీ చేశారు. అందువల్ల 1956 సెప్టెంబర్ 7 న జారీ చేసిన ఉత్తర్వు కేవలం 1955 సెప్టెంబర్ 26 న విచారణ కోర్టు నిర్ణయించిన దానికి అనుగుణమైన ఉత్తర్వు మాత్రమేనని, 1955 సెప్టెంబర్ 26 న జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల్లో విచారణ జరిపేందుకు నియమితులైన వ్యక్తి తన ముందు అవసరమైన సామగ్రిని ఉంచిన వెంటనే ఖర్చులను లెక్కిస్తారని పేర్కొన్నారు. అందువల్ల 1955 సెప్టెంబరు 26 నాటి నివేదికలో ఇన్ని పదాల్లో చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదు, తన ముందు ఉంచిన విషయాలపై తరువాత విచారణ జరిపేందుకు నియమించిన వ్యక్తి ఖర్చులను లెక్కిస్తారు. 1955 సెప్టెంబర్ 26 న జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల్లో ఈ విషయాన్ని పొందుపరచకపోతే, ఆ ఉత్తర్వు పూర్తిగా నిరుపయోగం అవుతుంది, ఎందుకంటే ఖర్చులుగా వసూలు చేయగలిగే మొత్తాన్ని పేర్కొనలేదు. అందువల్ల విచారణ కోర్టు నివేదికలో అటువంటి ఉత్తర్వు జారీ చేయబడినప్పుడు, విచారణ నిర్వహించడానికి నియమించబడిన వ్యక్తి తన ముందు ఉంచిన విషయాలపై తరువాత ఖర్చులను లెక్కిస్తారు, లేకపోతే అటువంటి ఉత్తర్వు పూర్తిగా చెల్లుబాటు అవుతుందని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. అందువలన, మనం దేనిలోనైనా కనుగొనకపోతే; 24 దేనికి ముందు? విచారణ జరిపేందుకు నియమించబడిన వ్యక్తి తరువాత అటువంటి ప్రమాణీకరణ ఉత్తర్వును జారీ చేసినప్పుడు, అటువంటి ప్రమాణీకరణ తరువాత ఎందుకు చేయకూడదో మాకు ఎటువంటి కారణం కనిపించడం లేదు. ఈ కేసులో విచారణ కోర్టును నియమిస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల్లో నివేదిక ఇవ్వాల్సిన తేదీని నిర్ణయించలేదని గుర్తు చేశారు. అందువల్ల ఈ పరిస్థితుల్లో ఖర్చులను అంచనా వేయడానికి జస్టిస్ జమువార్ కు స్వేచ్ఛ ఉందని, ఆ దశలో మదింపుదారులు ఆయనతో సంబంధం కలిగి ఉండాల్సిన అవసరం లేదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. అందువల్ల విచారణ జరిపేందుకు నియమించిన వ్యక్తి ఈ కేసులో అఫీషియో అని చెప్పలేమని, 1955 సెప్టెంబర్ 26 నాటి నివేదికలోని ఆదేశాలకు అనుగుణంగా ఖర్చులను లెక్కించలేకపోయారని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. తద్వారా అప్పీలుకు అనుమతిస్తూ హైకోర్టు ఉత్తర్వులను కొట్టివేస్తున్నారు. ఈ కోర్టు ఖర్చులను పార్టీలు తమంతట తామే భరించాలని భావిస్తున్న పరిస్థితుల్లో హైకోర్టు తన ఉత్తర్వుల్లో ఎటువంటి ఖర్చులను అనుమతించలేదు.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.